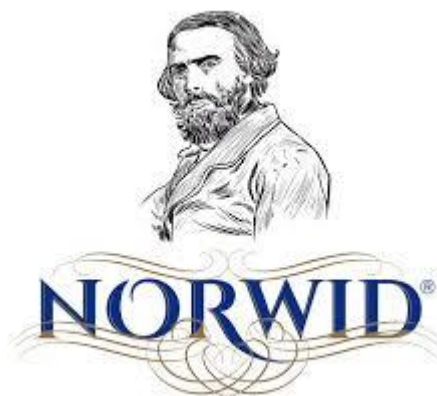

2021 – ROKIEM CYPRIANA KAMILA NORWIDA – WYBITNEGO ROMANTYKA - POETY, PROZAIKA, DRAMATURGA, MALARZA, GRAFIKA I MYŚLICIELA

Cyprian Kamil Norwid - czwarty z polskich wieszczów

Norwid urodził się 24 września 1821 roku w mazowieckiej wiosce Laskowo-Głuchy pod Radzyminem. Przy bierzmowaniu wybrał sobie drugie imię – Kamil. Po śmierci rodziców opiekowała się nim dalsza rodzina. Uczęszczał do gimnazjum w Warszawie, ale przerwał naukę nie ukończywszy piątej klasy i wstąpił do prywatnej szkoły malarskiej. Studiował malarstwo w Krakowie, we Włoszech i w Belgii. Edukacja jego była nieregularna, co w efekcie sprawiło, że na dobrą sprawę był samoukiem.

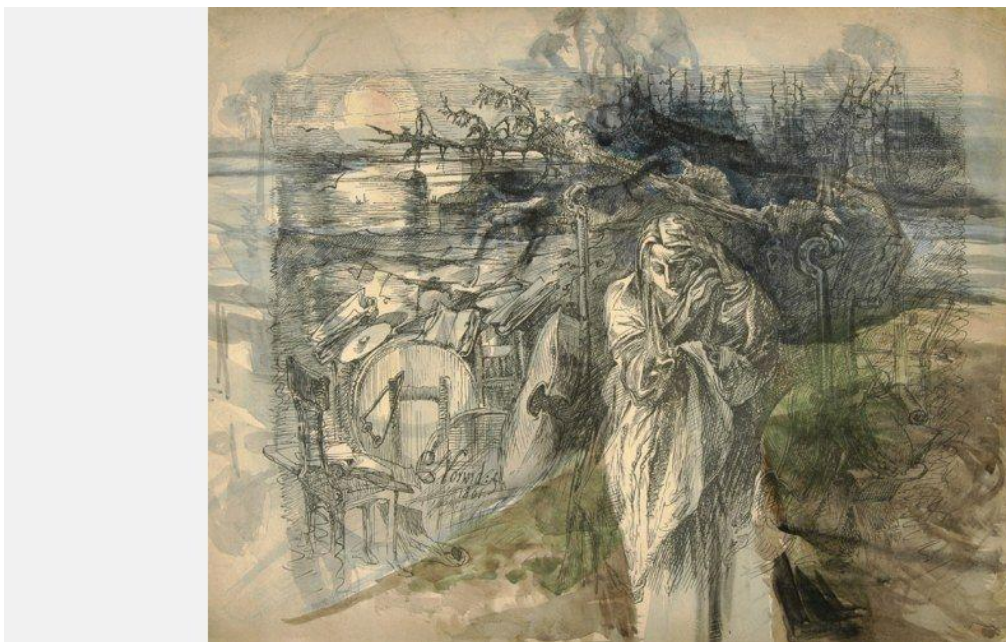
We Włoszech zakochał się w Marii Kalergis – jednej z najpiękniejszych i najbardziej adorowanych kobiet ówczesnej Europy. Mimo braku środków, podróżował za obiektem swych westchnień po całej Europie. W Berlinie znalazł się na kilka tygodni w więzieniu, a powodem tego były kontakty z emisariuszami polskiego ruchu niepodległościowego. Wówczas ujawniły się jego problemy ze słuchem. W kolejnej podróży do Włoch za piękną Kalergis poznał Adama Mickiewicza i Zygmunta Krasińskiego. Juliusza Słowackiego i Fryderyka Chopina poznał w Paryżu. Obaj byli bardzo chorzy. Opis ich ostatnich dni Norwid zamieścił w „Czarnych kwiatach”.

Podczas pobytu w Paryżu poeta publikował w „Gońcu polskim”, żył w biedzie, postępowała u niego utrata słuchu, zaczął też mieć kłopoty ze wzrokiem. Bezkompromisowy i konsekwentny w swoich poglądach szybko znalazł się na marginesie życia emigracji. Jego dzieła nie znalazły uznania współczesnych poecie. Zmuszony był korzystać z zasiłków swojego przyjaciela Zygmunta Krasińskiego. Mając 31 lat oświadczył się Marii Trębickiej. Miłość nie została odwzajemniona, w związku z czym wciąż podróżował. Był wówczas w Londynie

oraz w Nowym Jorku. Ostatecznie w roku 1854 przyjechał do Paryża i tam pozostał do końca życia. Pozostał praktycznie bez środków do życia. Przebywał w przytułku. Umarł tam mając 62 lata. Cierpiał na samotność. Był wielkim pasjonatem roślin – odwiedzał ogrody i parki. W miejscach gdzie żył zappełniał przestrzeń roślinami doniczkowymi. Był niemal stworzony do deklamacji wierszy, uchodził za doskonałego recytatora. Będąc wspaniałym mówcą zapalał serca, zwłaszcza w przemowach patriotycznych.

W dorobku artysty znajdują się m.in. słynne utwory jak „Bema pamięci żałobny rapsod” z roku 1851, czy „Coś ty Atenom zrobił Sokratesie”, który ukazał się w roku 1856. W 1859 roku ukazał się „Do obywatela Johna Browna”, później „W Weronie” i „Moja ojczyzna” oraz równie liryczne „Vade-mecum”. Pośród jego poematów jest „Fortepian Szopena” czy „Assunta”, pisane prozą „Czarne Kwiaty” i „Białe Kwiaty”. Napisał pięć nowel, a pośród nich „Ad leones!” i „Stygmat”, natomiast z ośmiu dramatów m.in. „Kleopatra i Cezar” oraz „Za kulisami”.

W dorobku artysty znajduje się też kilkanaście obrazów.

Grzech pierworodny

Rewitalizacja polskości

Fałszywy Norwid

Twórca i sztuka w wierszu

Scherzo

Solo

Niewidzialna historia

Męka Pańska i Ukrzyżowanie

Tuż: wybierajemy się na Nsahod
C. N.

